

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหาย

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๗) และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหาย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ได้วินิจฉัยว่าถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

“คณะกรรมการ วลพ.” หมายความว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

ข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศแก่ผู้เสียหาย และผู้เสียหายมีคำขอให้มีการชดเชยและเยียวยา ให้คณะกรรมการ วลพ. พิจารณากำหนดการชดเชยและเยียวยา ที่เป็นการช่วยเหลือทางการเงินหรือที่สามารถคำนวณเป็นเงินได้ในคำวินิจฉัย

ในการพิจารณาชดเชยและเยียวยาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ วลพ. คำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงของการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และสภาพความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ รวมถึงโอกาสที่ผู้เสียหายจะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายโดยให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือสามารถคำนวณเป็นเงินได้ ให้คณะกรรมการ วลพ. พิจารณาจ่ายเงินชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติ ให้จ่ายในอัตราวันละสามร้อยบาท เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติ

(๒) ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้แต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(๓) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(๔) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินคดี เช่น ค่าฤชาธรรมเนียมศาล และค่าทนายความ เป็นต้น ให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(๕) การชดเชยและเยียวยาในรูปแบบหรือลักษณะอื่นนอกจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้จ่ายเป็นเงินตามจำนวนที่คณะกรรมการ วลพ. เห็นสมควร แต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

ข้อ ๖ เมื่อคณะกรรมการ วลพ. พิจารณาให้ความช่วยเหลือทางการเงินตามข้อ ๕ แล้ว ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอรับการชดเชยและเยียวยาตามแบบ ทพ. ๐๓ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ.

ข้อ ๗ การได้รับชดเชยและเยียวยาตามระเบียบนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้เสียหายในอันที่จะฟ้อง เรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ

ข้อ ๘ ให้อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวรักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ